

DIARI DE SESSIONS DE LA COMISSIÓ DE MEDI AMBIENT I ORDENACIÓ TERRITORIAL DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL PM 1093-2011

Fq.Con.núm. 33/27

VIII legislatura

Any 2013

Núm. 58

**Presidència
de l'Honorable Sra. Lourdes Bosch i Acarreta**

Sessió celebrada dia 27 de novembre del 2013

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

PROPOSICIONS NO DE LLEI:

1) **RGE núm. 13035/13**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a aplicació de la disposició addicional primera de la Llei 7/2012. 822

2) **RGE núm. 13036/13**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a museu marítim. 825

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyores i senyors diputats, començarem la sessió d'avui i en primer lloc demanaria si es produeixen substitucions?

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Sí, Fina Santiago substitueix Antoni Alorda.

LA SRA. PONS I FULLANA:

Gràcies, Presidenta, Assumpció Pons substitueix Misericòrdia Sugrañes.

EL SR. CAMPS I BUENAVENTURA:

José María Camps substitueix Jaume Fernández.

LA SRA. PRESIDENTA:

Passam a l'únic punt de l'ordre del dia d'avui, relatiu a les proposicions no de llei RGE núm. 13035/13, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a l'aplicació de la disposició addicional primera de la Llei 7/2012, i RGE núm. 13036/13, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a Museu Marítim.

1) Proposició no de llei RGE núm. 13035/13, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a aplicació de la disposició addicional primera de la Llei 7/2012.

Per defensar la Proposició no de llei RGE núm. 13035/13, per part del Grup Parlamentari Socialista té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Carbonero, per un temps de deu minuts.

EL SR. CARBONERO I MALBERTI:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Bon vespre a tots. La Llei 7/2012, entre altres coses, ho va dir el president ahir, es va fer per reclassificar espais que estiguessin protegits, però que tinguessin un nivell de transformació que la llei diu que és suficient. La disposició addicional primera exigeix, però, que aquests sectors transformats tinguin serveis urbanístics i diu que tinguin els serveis urbanístics del projecte d'urbanització que en el seu dia se va aprovar i que va donar lloc a la transformació o que en qualsevol cas tinguin els serveis urbanístics bàsics que defineix la mateixa Llei 7/2012, amb una condició, que siguin plenament funcionals i suficients. La paraula "suficient" és una qüestió que és una espècie de redundància, si diu en qualsevol cas els bàsics, tots els bàsics, doncs ja s'entén que són suficients els bàsics pel que fa referència als serveis perquè les parcel·les es puguin convertir en solars, però que siguin plenament funcionals. Això què vol dir? Que estiguin en funcionament i a més la llei diu, en data de l'aprovació d'aquesta llei, és a dir, juliol de 2012.

Jo he vist de manera repetida, més d'una vegada, com es proposava urbanitzar espais que efectivament s'havien transformats, després la 4/2008 els havia protegit i intentaven, aplicant la disposició addicional primera de la 7/2012, que es tornassin urbanitzar. I dic repetida perquè la primera vegada que ens vàrem trobar amb això va ser a Andratx, a Cala Blanca. Vostès segur que se'n recorden, de Cala Blanca, se'n recorden

de la seva posició a la legislatura passada, de la seva posició ara. Bé, l'Ajuntament d'Andratx del Partit Popular presenta immediatament després d'aprovar-se la llei, una documentació de revisió de les normes urbanístiques del municipi, on Cala Blanca passa de ser no urbanitzable d'especial protecció per la Llei 4/2008, passa a ser urbanitzable per (...) urbà, urbà en aplicació de la disposició addicional primera de la 7/2012.

En el seu moment vàrem fer una al·legació dient que aquesta aplicació de l'addicional primera s'havia de fer de manera que complís amb la definició de l'addicional primera. És a dir, que hi hagués una certificació dels serveis urbanístics municipals, dels funcionaris, dels funcionaris de carrera, que certifiquessin que aquests serveis eren funcionals i eren suficients. Nosaltres ja havíem anat a veure'ls i sabíem que no eren ni suficients, ni funcionals, però be necessitaven ... bé, aquesta al·legació, pel que jo he sabut, va aturar la tramitació de la revisió del planejament municipal d'Andratx. I, per tant, per ara Cala Blanca sembla que no compta amb el vistiplau tècnic per incorporar-se al sòl urbà, en aplicació d'aquesta addicional primera.

Què ha passat a Muleta? Segon exemple, i per això deia que hi ha hagut una reiteració, hi ha hagut un contenciós interposat per la indemnització, un peritatge judicial on els perits diuen que aquests terrenys, en aplicació de l'addicional primera, són urbans. I per tant, el Govern ha signat un conveni amb els promotors, conveni que ha donat lloc a una interlocutòria de la Sala Contenciosa que diu que s'ha de complir aquest conveni i per tant, els sòls són urbans.

Jo li vaig demanar al Sr. Company com era possible que s'aplicàs la disposició addicional primera quan era evident per a tothom que volgués anar a veure-ho que a Muleta no hi havia serveis, no és que no fossin suficients, ni funcionals, és que no n'hi havia, de serveis. I em va dir el Sr. Company, vostè és més llest que aquests perits? Idò no és ver, perquè són més llests que vostè, i jo hi estic d'acord, efectivament són més llests que jo. També em va dir que no respectam les sentències, bé sic entre parèntesis després de sentència, perquè això és una interlocutòria i la sentència es basa lògicament en un peritatge, que jo entenc que no és congruent amb la disposició que aplica i, per tant, en qualsevol cas la respectam, però creim que es basa en unes determinacions, en un peritatge que no és correcte.

Ahir el president va donar una altra dada, que no l'havia donada fins ara el Sr. Company, el president va dir 100 milions d'euros i va deixar 100 milions d'euros com... Efectivament, però no es referia a Muleta, quan parlava a la rèplica va dir "100 milions d'euros". Bé, això pot estar darrera la història, 100 milions d'euros és el que demanava el promotor, el Sr. Matthias Kühn, com a indemnització per a la protecció d'aquests terrenys. I jo vull cridar l'atenció sobre això, perquè si es reconeix per part del Govern que aquests terrenys que no tenen serveis són urbans, si es reconeix que són urbans, llavors la indemnització puja moltíssim. Si es volguessin protegir la indemnització puja moltíssim, jo no sé si a 100, a 50, perquè demanar no fa preu, però realment la indemnització puja moltíssim.

Què ha passat? Per què jo ara faig aquesta proposició no de llei? Perquè l'Ajuntament de Sóller, en compliment de les seves competències urbanístiques, ha lliurat un informe que ha enviat al Govern i a la Sala, aquí on els serveis tècnics municipals, els funcionaris de carrera de l'Ajuntament de Sóller diuen clarament que no hi ha cap servei i que l'aplicació de l'addicional primera no és possible perquè ni són funcionals ni són suficients els serveis que hi ha i, per tant, aquests terrenys no són urbans, clarament.

Per tant, la reflexió és la següent. La disposició addicional primera sembla que admet interpretacions perquè uns la interpreten d'una manera, uns altres d'una altra i per tant, jo sol·licit al Govern, inst el Govern a través d'aquesta comissió, perquè la interpretació de l'addicional primera per a aquells espais que es puguin acollir, passin a ser urbans, aquesta interpretació la faci un òrgan neutral, el que té les competències en urbanisme a la nostra comunitat, que és el consell insular i, per tant, que hi hagi un informe previ dels serveis jurídics i tècnics del consell insular i que hi hagi una resolució del consell insular corresponent, en funció de la funcionalitat, la suficiència dels serveis que hi pugui haver a cada àrea.

Tan sols això, és a dir, no és una petició revolucionària, és més, hem dit per activa i per passiva que aquesta llei no ens agrada i sobretot la seva disposició addicional primera, però ja que hi és, ja que existeix, no ens agrada tampoc com s'està aplicant. I per tant, demanam que es compleixi i que, a la vegada, sigui un òrgan neutral, el competent en matèria d'urbanisme que dictami la suficiència i la funcionalitat dels serveis.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Torn de fixació de posició. Per part del Grup Parlamentari MÉS té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Santiago, per un temps de deu minuts.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Gràcies, Presidenta. Bones tardes a tots i a totes. Nosaltres donarem suport a aquesta proposició no de llei. Vostè ja ho ha explicat. Efectivament, tenim davant d'una mateixa situació molt semblant dues diferències de resolució absolutament diferents. Tenim l'exemple de Cala Blanca, el que podríem dir la coneguda Llei Vicens, que establia la protecció de tot un seguit d'indrets a la nostra comunitat autònoma, tot i que estaven declarats urbanitzables, no estava acabada la seva urbanització i per tant, s'havien pogut protegir.

Aquesta llei està en vigor, la Llei Company sense voler modificar aquesta llei va voler fer tota una sèrie..., per facilitar la urbanització d'aquestes zones, i el cas de Cala Blanca va quedar molt demostrat a través d'un informe tècnic dels responsables del consell, tot i l'interès que tenia l'ajuntament i tot i l'interès que tenia la promotora, varen explicitar d'una forma molt clara que no era possible una urbanització, perquè era una zona protegida i perquè efectivament no hi havia cosa urbana realitzada, no hi havia tota l'extensió que necessita un territori per poder-se construir i urbanitzar.

Després tenim el cas de Muleta, amb un resultat absolutament diferent i una situació molt pareguda. Hi ha una promotora que planteja una indemnització milionària, hem de dir que també hi hagut sentències de diversos jutges que han determinat indemnitzacions no milionàries perquè, efectivament, han reconegut els danys que hauria pogut tenir la promotora no eren tan milionaris com volien demanar i se'ls ha aplicat mesures molt sensates. Tornam a Muleta, tenim un plet que es planteja, posterior a la Llei Vicens, on es demana una indemnització perquè aquella zona es volia urbanitzar, i la Llei Vicens la protegeix. Davant aquest plet el que passa és que el Govern fa una negociació amb la promotora per retirar aquest plet, es fa un acord extrajudicial, es fa un acord extrajudicial i, a canvi, es diu que es podrà declarar Muleta urbanitzable sense passar ni per l'ajuntament, ni pel consell. S'acorda aquest acord extrajudicial i el que passa és que el mateix ajuntament governat en aquest moment per un batle del Partit Popular, demana uns informes tècnics i els informes diuen que ells consideren no és urbà. I ara l'ajuntament està en una situació que no sap si fer cas a l'acord extrajudicial o als informes que tenen en aquest moment els tècnics.

Per tant, ens pareix molt sensata la proposta d'aquesta proposició no de llei i que s'hi afegixi "que sigui dictaminada pel consell insular corresponent", en el sentit de donar aquesta garantia jurídica que vol que el Partit Popular sempre ens recorda quan parla de tots aquests temes, que hi hagi aquesta garantia jurídica, que tots els ciutadans que vulguin o estiguin interessats en aquest tipus de situacions no puguin estar influenciats per determinades promotores, que la influència de la promotora no pugui estar per damunt de determinats ciutadans o que efectivament si s'inicia un procediment d'aquestes característiques, una denúncia, una amenaça d'una indemnització molt alta per a una zona que abans podia ser urbanitzable i ara és zona protegida i a través d'un acord extrajudicial es poden arribar a urbanitzar aquests espais, efectivament tendríem una situació molt diferenciada entre uns ciutadans i els altres ciutadans.

Per tant, aquest tema que sigui dictaminada pels consells insulars corresponents que tenen les competències, ens sembla del tot encertada.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Marí per un temps de deu minuts.

LA SRA. MARÍ I FERRER:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. La proposició no de llei presentada pel Grup Parlamentari Socialista el que demana en concret, perquè realment a l'exposició ha fet un debat general de la Llei 7/2012, però el que demana realment és que avui el Parlament, aquesta comissió, insti el Govern de les Illes Balears a fer un reglament on s'estableixi que els consells insulars han de dictaminar en relació amb aquesta llei. I no hi podem estar d'acord, però no per política, sinó per Estatut d'Autonomia.

Si el que vostès demanen, que és el que puc entendre del que ha dit, és que fem una modificació legislativa, temps tindrem de parlar d'aquesta qüestió a la propera ponència de la Llei del sòl, on es reproduceix la disposició addicional primera i en el si d'aquesta ponència podem parlar d'allò que vostè avui proposa i veure si és coherent amb el plantejament de la llei i sobretot en la distribució de competències.

Per què dic això?, perquè a cadascú el que és seu. L'Estatut d'Autonomia de 1983 a l'article 10.3 deia que la competència en urbanisme, igual que en ordenació del territori, era de la comunitat autònoma, però conscient la comunitat autònoma de la importància que té el fet insular, la importància que té la diferència de cada una de les illes, aquí som gent de totes les illes, Menorca és un món, Mallorca és un altre, Eivissa és un altre i Formentera un altre, ja l'any 1990, aplicant el que establí l'article 39.8 de l'Estatut d'Autonomia -repetesc- de 1983, va dictar dues lleis. Una primera, la Llei 9/1990, mirin si fa anys, que atribuïa la competència als consells insulars en matèria d'urbanisme i habitabilitat. I el mateix va fer l'any 2001, amb la Llei 2/2001, d'atribució de competències en matèria d'ordenació del territori. Cit aquestes dues lleis perquè vegin que havent-hi dos colors polítics distints al Govern, Partit Popular l'any 1990 i primer pacte de progrés l'any 2001, la solució que es fa és idèntica, que és transferir als consells insulars aquesta matèria, urbanisme i habitabilitat l'any 1990 i ordenació del territori l'any 2001.

L'Estatut d'Autonomia aprovat l'any 2007 va molt més lluny, l'article 70 ja atribueix com a competències pròpies l'urbanisme als consells insulars; però la verdadera revolució, permetin-me que ho qualifiqui així, perquè jo crec que és molt important per a l'autonomia de cada una de les illes, és l'article 72 que fa una passa més, ja no només li dóna la competència en la gestió, sinó que li atribueix la potestat reglamentària.

És a dir, tornant a la proposició de llei que avui ens ocupa. Qui és competent per reglamentar, per desenvolupar les lleis que en matèria d'urbanisme dicta el Parlament de les Illes Balears són els consells insulars. Per tant, torn al principi Sr. Carbonero, si el que vol és que modifiquem aquesta disposició addicional, introduint aquest precepte, aquest annex o aquest afegitó que vostè estableix allí, repetesc, ocasió tindrem en els propers mesos de parlar-ne. El que avui ens demana és de compliment impossible, és tant com si aquesta comissió adoptés una decisió en contra del que estableix l'article 72 de l'Estatut d'Autonomia. I com es pot imaginar el grup parlamentari que dóna suport al Govern, mirarà de no incomplir l'Estatut d'Autonomia.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Vol fer ús de la paraula per contradiccions el grup proponent? Té un temps de cinc minuts.

EL SR. CARBONERO I MALBERTI:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies al Grup MÉS pel seu suport. Jo, la veritat, Sra. Marí, vostè no entra al fons, ajorna la discussió en ponència, quan sap perfectament que a la ponència el que es discuteixen són les esmenes. Jo no record haver presentat una esmena en concret, segurament de la disposició addicional primera, que ara serà la sisena, em pareix, perquè es retiri, de supressió.

Ja li dic, a mi el que m'estranya és que vostè no entri en el fons. És a dir, es perden les formes, que si el reglament, ... Vostè em vol fer creure que el Govern en matèria de territori, en desplegament de la Llei del sòl no farà cap reglament?, vostè ens vol fer creure això? Encara que ho digui la Llei del sòl, no farà cap reglament. Els reglaments únicament els poden fer els consells. I si és així, vostès estarien d'acord que ara mateix esmenàssim entre els tres grups, de veu, esmenàssim la meua proposta, estarien d'acord que en lloc de dir "el Govern reglamentari", digués "insta els consells insulars perquè reglamentin" en el mateix sentit que jo he dit, hi estarien d'acord i hi votarien a favor?, perquè això ho podem fer, si és aquest el problema, si el problema és l'Estatut i que jo m'he errat a l'hora de fer la redacció ara mateix ho podem arreglar. Aquí el que passa és que vostès no estan d'acord a modificar el contingut de la disposició addicional primera.

És més, li diré una altra cosa, si en ponència, vostè ara m'assegura que en ponència vostès votaran a favor que es modifiqui la disposició addicional primera perquè qui reguli o qui dictami l'eficiència o la suficiència i la funcionalitat dels serveis siguin els consells insulars, jo ara mateix retir la PNL, ara mateix, però vostè m'ha de dir, s'ha de comprometre -segurament la presidenta serà tan amable de concedir-li la paraula perquè em digui sí o no-, si vostè em diu que vostès votaran a favor del contingut de fons d'aquesta PNL perquè siguin els consells insulars que..., o, perdoni, per modificar el contingut de la llei afegint aquest afegitó, aquest final, jo retir la PNL.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sí, vol dir sí o no, Sra. Marí?

LA SRA. MARÍ I FERRER:

Això és quasi com casar-se, no?

(Algunes rialles)

Miri, Sr. Carbonero, jo li he dit el que crec que és lògic. Jo crec que legislar precipitadament ens ha donat molts mals resultats; fer-ho a salt de mata, també. Vostès tenen un principi...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Marí, sí o no.

LA SRA. MARÍ I FERRER:

No, no..., per això..., però li he d'explicar el meu sentit del vot.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sí, però breu, si us plau.

LA SRA. MARÍ I FERRER:

Vull dir, jo li he dit una cosa que em pareix raonable, que és, no aquí asseguts, sinó asseguts en ponència, que és infinitament menys formal, que no tenim ni deu minuts, ni una intervenció, ni una altra intervenció, jo li dic parlem-ne...

(*Se sent de fons la veu del Sr. Carbonero i Malberti de manera inintel·ligible*)

Jo li dic parlem-ne a ponència. Li agrada? Sí. No li agrada? Li votaré que no i ja està.

LA SRA. PRESIDENTA:

Molt bé. Es veurà a ponència, idè.

Votació de la Proposició no de llei RGE núm. 13035/13.

Vots a favor? 5.

Vots en contra? 9.

En conseqüència queda rebutjada la proposició no de llei RGE núm. 13035/13, relativa a l'aplicació de la disposició addicional primera de la Llei 7/2012.

2) Proposició no de llei RGE núm. 13036/13, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a museu marítim.

A continuació passam al debat de la segona i darrera proposició no de llei, RGE núm. 13036/13, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a museu marítim.

Per part del grup parlamentari proponent té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Carbonero, per un temps de deu minuts.

EL SR. CARBONERO I MALBERTI:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Bé, diuen que volen fer un hotel a les antigues dependències, a les antigues oficines de l'Autoritat Portuària de Palma. Diuen..., em pareix que diuen "hotel *boutique*", que jo això d'hotel ja sé fins on arriba, però *boutique* em pareix ja una situació un poc més estranya.

Però, bé, d'entrada una reflexió: el valor del planejament. La planificació urbanística ha de servir per preveure i per fixar els usos, les volumetries, les intensitats dels usos, l'ordenació del territori, de tot el territori, no hi ha espais..., bé, ara ja n'hi ha algun, espais illa o espais en què no entra la planimetria, però, la planificació urbanística. Però en qualsevol cas aquí el que passa és que hi ha hagut una idea, algú ha dit "aquí estaria molt bé fer un hotel", el president de l'Autoritat Portuària ho va dir, pareixia que era una idea pròpia -"jo aquí faré un hotel"-, i bé, i el planejament què diu? Què diu la planificació urbanística? No és un tràmit, és un instrument que té garanties, garanties entre altres coses de participació pública, etc. Bé, idè no, allà en principi, perquè el president de l'Autoritat Portuària o qui sigui se li ocorre que una bona idea és fer un hotel, ja veurem si fa un hotel.

Vull advertir una cosa: sempre, històricament, hi ha hagut una disputa de planificació urbanística entre l'ajuntament i l'Autoritat Portuària, sempre, i aquí hi ha persones que han tengut responsabilitat urbanística de l'Ajuntament de Palma i jo també, i recordaran que efectivament la línia que separa la zona de serveis de l'Autoritat Portuària i la ciutat, aquesta línia sembla que és una frontera: uns no poden passar a planificar allò dels altres, és a dir, l'ajuntament difícilment pot donar el seu criteri a un espai que és tan ciutat, tan ciutat, que és la porta d'entrada de moltíssima de gent a la ciutat.

A més a més també es diu que es volen enderrocar els edificis de la Capitania Marítima i de Duanes, amb la qual cosa aquest espai adquireix unes característiques urbanes de primer ordre; és a dir, ordenar l'espai que queda davant la Seu de manera que sigui coherent amb l'espai magnífic que representen els edificis patrimonials de la Seu, de l'Almudaina, etc., això és realment una oportunitat enorme per a la ciutat. Però, clar, ens trobam que no, que això es fa de manera predeterminada, aquí un hotel i ja ho veurem. I jo vull dir que d'aquesta entrevista que feien al president de l'Autoritat Portuària, que deia que ell havia estat el que havia tengut la idea de l'hotel i que faran un hotel i tal, em vaig quedar amb una frase que no em va agradar, va dir: "Bé, ja modificarem el pla perquè això sigui possible". Doncs és una idea de la planificació urbanística completament errada, és a dir, el pla com a legalitzador d'expectatives presents, doncs realment no és això, és al revés, serà el pla després d'estudiar-ho tot el que dirà què és el que es pot fer allà i després ja veurem si va bé o no al propietari.

Aquí hi ha un altre tema que també té a veure amb coses que es varen dir ahir: la privatització. És a dir, aquest espai avui en dia és un espai públic; és un espai d'oficines, és un edifici que té una certa solera, jo no diria que és emblemàtic des d'un punt de vista arquitectònic però sí que té unes característiques que el

fan mereixedor d'un destí una mica més digne. Però sobretot públic, sobretot públic, perquè sempre ha estat públic, però ara no, i diuen "no, és que clar, hi ha serveis que surt molt més econòmic a la comunitat que els prestin privats, empreses privades, que no que els presti l'administració". Però un hotel?, aquest és un servei que necessita la nostra comunitat i que s'ha de privatitzar perquè la comunitat autònoma no hi pot invertir doblers? Un hotel?

Mirin, abans, quan fèiem planejament, sempre sortia qualcú que quan hi havia un espai que no se sabia com definir deia "posa aquí sociocultural", i veuran moltíssims de plans que tenen espais així, sociocultural. Però ara passa al revés, ara quan hi ha un espai que no se sap què fer-hi diuen un hotel. I ha passat això, ja ho veuen al Palau de Congressos; què (...)?, un hotel. Què passa amb l'hotel del Palau de Congressos?, ni tan sols no se sap quin règim de gestió tindrà, cada dia es canvia, perquè és que és absolutament innecessari, i molt manco com ha quedat.

Però aquí, a l'espai de les oficines de l'Autoritat Portuària, un hotel és ni més ni manco perdre el sentit públic que té un espai tan emblemàtic com l'entrada de Palma, la base, el sòcol de la Seu i de l'Almudaina.

Per això presentam aquesta proposició no de llei, perquè en part d'entrada jo crec que l'Autoritat Portuària està en deute amb aquesta comunitat i sobretot amb Palma, i no ens podem permetre, Palma no es pot permetre que uns usos que són públics de cop i volta passin a ser de gestió privada. I en segon lloc hi ha com una qüestió que envolta des de fa moltíssims d'anys els espais que han estat públics d'aquesta ciutat, la idea que a Palma, una ciutat tan arrelada amb la mar, fa falta recuperar, no dic fer, recuperar, el Museu Marítim. El Museu Marítim era al Consolat de la Mar i jo l'he vist; potser algú d'aquí també ha tengut l'ocasió de visitar-lo. Hi havia unes cartes de Jafudà Cresques impressionants, absolutament impressionants, és a dir, no era un museu de passa tu; el millor cartògraf de l'època jueva, mallorquí, amb una escola de cartògrafs representada en el Museu Marítim. Clar, quina millor situació hi hauria per recuperar els fons del Museu Marítim i posar-los en valor, i que fos tot públic? Doncs les antigues oficines de l'Autoritat Portuària, perquè entre altres coses tenen davant la mar, però no la mar, un moll, a més, per poder atracar vaixells que a la vegada formin part d'aquest museu, com passa a moltes ciutats del món que són marítimes, que estimen la mar i que estimen els seus ports.

Per tant jo inst, deman, el meu grup demana que el Parlament insti el Govern, l'Autoritat Portuària, els organismes que siguin titulars d'aquest edifici, perquè el cedeixin a la ciutat una vegada rehabilitat i convertit en el museu marítim que la nostra ciutat mai no hagués hagut de perdre. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Torn de fixació de posicions. Per part del Grup Parlamentari MÉS té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Santiago, per un temps de deu minuts.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Gràcies, presidenta. Sr. Carbonero, vostè ha plantejat la seva defensa d'aquesta proposició no de llei amb dos punts: un, el que és l'espai i, l'altre, l'ús que s'ha de fer d'aquest espai.

Nosaltres coincidim amb vostè en els arguments i donarem suport a aquesta proposició no de llei. Efectivament, on estan les oficines de l'Autoritat Portuària és una zona privilegiada, tal vegada ara arquitectònicament no és molt agradable però sí que és una zona privilegiada, però sobretot és una zona molt valuosa, perquè tothom n'és conscient i d'una forma molt clara veu aquesta zona privilegiada. Per tant s'hauria de defensar, en futures remodelacions d'aquest espai, que fos un espai públic, i la proposta que ha sortit pública, que de moment és una proposta però quan ja surt públic pareix que com a mínim hi ha hagut converses o qualque cosa més, pareix que apunta més a fer-ne un ús privat; vull dir que si es fa un hotel es tancarà, no hi podrà accedir tothom, i per tant una zona que és ara en aquest moment pública, perquè hi pots anar i pots travessar i tal, pot tenir un ús més privatiu. Per tant nosaltres estam d'acord amb vostè que s'ha de mantenir aquest espai de caràcter públic.

I després l'ús que es podria fer d'unes oficines de l'Autoritat Portuària que pareix que s'han de remodelar. Nosaltres coincidim amb vostè, que podríem fer altres propostes, però aquesta ens pareix molt assenyada. Vostè ho ha dit molt bé, no és fer per primera vegada un museu marítim, és recuperar un museu que hi va haver de l'any 51 a l'any 75 en el Consolat de Mar, ampliar-lo i millorar-lo.

Per no fugir ja fora de l'Estat espanyol, totes les ciutats que tenen vorera de mar, jo conec una mica més el nord que el sud, del País Basc a Galícia hi ha museus marítimes, passant per Cantàbria, passant per Santander. Barcelona té també museu marítim. Madrid té un excel·lent museu naval. Vull dir que totes les ciutats que saben de la importància que va tenir, i sobretot les marítimes, la mar per al desenvolupament de l'Estat espanyol tenen un museu marítim.

La nostra ciutat, a més, ha estat una ciutat que ha estat sempre oberta a la mar, no ha estat com altres ciutats que s'han oberta a la mar el segle XX; la nostra ciutat, perquè és una illa, difícilment es pot tancar, sempre ha estat oberta a la mar. Tenim molt de material per poder mostrar, i és un patrimoni del qual ens podríem sentir orgullosos, vostè ho ha dit; les cartes navals, hi va haver una escola mallorquina de cartes navals que es varen utilitzar moltíssim per a les navegacions. Es diu que una d'elles, per exemple la de Gabriel Vallseca, es va utilitzar per Américo Vesputio quan va anar a Amèrica i va valorar el continent americà. Però no només això, varen fabricar aquí brúixoles determinades; la primera vegada que a una carta naval hi ha una rosa dels vents és dins aquesta escola mallorquina. No només en Jafudà Cresques; en Gabriel Vallseca, en Macià de Viladestes, en Jaime Beltran, en Francesc Oliva, n'Arnau Domènec... Tenim grans cartògrafs, tenim una història marítima molt important, tenim importants navegants; fra Juníper Serra, del qual aquest any hi ha la celebració de l'any Fra Juníper Serra, ell anomena diversos navegants que varen arribar al Pacífic que els reconeix com a mallorquins, i fa referència que havien nascut a Palma o que eren d'altres indrets de la comunitat autònoma.

Tenim històries fantàstiques de corsaris, de pirates, de comerç, de tot. Hem estat una illa, unes illes, les Balears, però en aquest cas la proposta és de Mallorca, que han necessitat la mar sempre per entrar, per sortir. Tenim embarcacions especials, tenim veles específiques de la nostra comunitat autònoma. Per tant tenim un patrimoni molt ric que justificaria sense cap dubte aquest museu marítim.

I ara hi ha una oportunitat, l'oportunitat d'aquest edifici, que en lloc de convertir-lo en un hotel es pugui convertir en aquest museu marítim, que estaria a prop de la mar, que vostè mateix diu, naus que encara estan en funcionament o que estan cuidades per altres privats que podrien estar en aquest museu, importants, idò podrien estar en aquesta proximitat. I ens pareix assenyada perquè vostè no posa terminis, simplement és una proposta que fa el Parlament, que s'estudiï, que es negociï; també fa la proposta de convenir-lo amb els Amics del Museu Marítim, una forma també, supòs, d'estalviar despesa econòmica a la comunitat autònoma o que ho hagués hagut de gestionar, i a més sabem de gent que ho coneix, que sap i que durant molts d'anys ha reivindicat aquest museu i que tendria, segur, molta estimació cap a la seva cura i cap a la seva promoció.

Nosaltres pensam que és una bona idea perquè realment és difícil pensar que una societat tan marinera com la nostra, on feim regates cada any, on se'ns coneix per molts de temes marines, no tengui aquest reconeixement a la mar, i als navegants i als mariners i als pescadors, que tant han fet per la nostra comunitat autònoma.

LA SRA. PRESIDENTA:

Per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Vallès, per un temps de deu minuts.

LA SRA. VALLÈS I RAMIS:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. El Museu Marítim de Mallorca és una reivindicació des de fa molts d'anys en aquesta comunitat. El primer museu, com bé ha dit la Sra. Fina Santiago, inaugurat l'any 1951 i situat al Consolat de Mar fins que l'any 1974 es va tancar per reformes en el Consolat, no es va tornar a obrir.

Des d'aquest moment l'Associació d'Amics del Museu Marítim fa feina intentant recopilar i salvar el patrimoni d'aquell antic museu, que des que es va tancar es dispersaren o es perderen moltes de les seves obres. Des de fa anys hi ha hagut diferents propostes per ubicar l'esmentat museu que no han arribat a bon port. L'any 1989 la Conselleria de Cultura féu una proposta per a la nova ubicació que no es va dur a terme finalment. També l'any 2008 la Conselleria de Medi Ambient en va presentar una altra; dia 6 de novembre del 2008 el conseller de Medi Ambient, el Sr. Grimalt, en seu parlamentària i a la presentació dels pressuposts va comunicar que estaven en converses amb l'Autoritat Portuària per a la cessió d'un edifici ubicat dins l'àmbit portuari de Palma. Tot això venia donat perquè el 19 de maig d'aquell mateix any apareixia una fotografia en el Parc de la Mar on hi havia representants del Govern, el consell i l'Ajuntament de Palma on anunciaven refundar el Museu Marítim.

Aquesta proposta la feia el govern del pacte la passada legislatura, i jo em deman: si ho tenien tan clar, i pel que veig encara l'hi tenen, que ho tornen a demanar, en aquell moment vostès governaven les tres institucions anteriorment nomenades, i també en el Ministeri de Foment, idò vostès que ho tenien tan clar fóreu incapaços d'arribar a acords o almenys de dur-ho endavant. En una roda de premsa presentaren els treballs desenvolupats per la Conselleria de Medi Ambient per impulsar el citat museu. En aquell article es comentava que hi havia una primera fase amb un pressupost de 3 milions d'euros, i que estaven disposats a assumir el gruix de les inversions per tal que les obres començassin abans d'acabar la legislatura. Això assegurava el vostre conseller de Medi Ambient, el Sr. Grimalt.

Devien tenir doblers, en aquell moment, perquè ara el problema és que no en tenien, us els acabàreu tots. Al·legaren dificultats jurídiques i de competències, però la veritat és que no hi devia haver voluntat política, o això és el que sembla quan llegeixes els motius pels quals votaren en contra la proposició no de llei presentada pel Partit Popular l'any 2009.

Senyores i senyors diputats, a una comunitat com la nostra, que està envoltada d'aigua i que la mar és part de la nostra essència, és una llàstima que no tinguem un museu d'aquestes característiques, i nosaltres, com a Grup Parlamentari Popular, hi estam a favor, no hi podem estar en contra. Però el que ens demanen avui, ens demanen una ubicació exacta, és a dir, un determinat edifici i la seva gestió, és un poc incongruent. Vostès han parlat amb aquesta associació?, els han ofert aquest edifici per ubicar la seu d'un museu marítim?, perquè nosaltres hem parlat amb ells i troben que no és adient aquest edifici perquè és un edifici on hi havia oficines, que són tres plantes, però tenen embarcacions antigues que ells volen exposar i dins aquest edifici no seria possible. Ells sí que han parlat amb Autoritat Portuària i Autoritat Portuària els ha mostrat un altre local, que ve a ser una nau que està més vora la mar, que sí han convengut tots dos que seria és idoni.

Si el problema és l'hotel que volen ubicar allà, idò parlem de rumors, és a dir, parlem d'una cosa que ha sortit als mitjans de comunicació, però no hi ha ni cap projecte ni res entrat a l'ajuntament, crec que en aquest moment l'Ajuntament de Palma particularment no crec que estigui en contra ni que hi hagi un hotel ni que no, i els tècnics quan presentin la proposta diran si és factible o si no és factible, parlem d'una cosa que en aquests moments no existeix, i si els que són els implicats no consideren que aquell edifici no és adient, no sé, trobam que són els primers interessats que es faci el museu.

També he parlat amb el president d'Autoritat Portuària i m'ha dit que ells no tenen cap inconvenient, que està dins els seus plans oferir el local, que per a ells no hi ha cap problema, el que passa és que tampoc no troben adient que sigui aquell d'allà enmig.

És per això que no podem votar el primer punt, estam d'acord a cercar un local a una altra ubicació, però no aquell en concret i estam d'acord que hem de tenir un museu marítim, però no necessàriament en aquell edifici.

Pel que fa al segon punt, convenir amb els amics del museu marítim i amb el Ministeri de Foment la gestió del museu marítim, tampoc no la podem votar a favor perquè primer s'ha d'estudiar la forma jurídica per dur-lo a terme i mirar la millor manera de desenvolupar-ho, és a dir, com que parlam damunt hipòtesis crec que primer ens hem d'asseure, ens hem d'asseure amb els amics del museu marítim, amb Foment i el Govern, i el consell si fa falta, i posar unes pautes i ubicar-lo on creguem tots que seria millor.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Torn de paraula per contradiccions del grup proponent, té un temps de cinc minuts.

EL SR. CARBONERO I MALBERTI:

Vostès ens acusen de ser molt previsible, ahir el president ho va repetir no sé quantes vegades i realment, la veritat és que no em feia cap tipus d'il·lusió ni en la primera PNL ni en la segona d'avui i la segona d'avui quasi menys que la primera, perquè clar, vostè diu que una afirmació en un mitjà de comunicació del president d'Autoritat Portuària és un rumor, és un rumor, és a dir que a partir d'ara qualsevol afirmació que faci un alt càrrec del seu govern, en aquest cas, de... gestió d'àmbit estatal però nomenat pel seu govern, qualsevol afirmació que es faci als mitjans de comunicació ja entendrem que és un rumor i, per tant, no n'hem de fer cas, perquè en definitiva disparen amb pólvora del rei, és a dir, és igual, és igual, diguin el que diguin és un rumor i per tant no ens hem de preocupar.

Li demanaria, però per no repetir el mateix que li he demanat a la Sra. Marí, estan d'acord que l'edifici de l'Autoritat Portuària, que és públic, sigui públic a partir d'ara o no?, o creuen que es pot destinar a usos privats?, aquí hi ha el fons de la qüestió, però és clar, vostè diu "ens hem d'asseure", i la Sra. Marí, les legislacions o les planificacions oportunistes o precipitades, ... no perdoni, ha dit "precipitades", bé, idè... per això hi ha les comissions i per això són les proposicions no de llei, per proposar, per instar i després..., nosaltres aquí no aprovam cap qüestió que sigui directament executiva, nosaltres no som executiu, nosaltres instam el Govern, li donam una idea, l'instam a fer una sèrie de coses i evidentment li ho retraurem si no ho fa, però lògicament si hi hagués dificultats de caire insalvable, el Govern crec que té capacitat més que suficient per dir "escolti, vostès em varen instar a això, però miri m'he trobat amb això i això i això", però la voluntat del Parlament és demanar al Govern que determinades qüestions, en aquest cas un edifici públic continuï sent públic.

És clar, però aquesta no és la voluntat del Parlament, és la voluntat del grup socialista i pel que he sentit del grup MÉS, per cert aprofit per donar-li les gràcies, Sra. Santiago, però, Sra. Diputada, no ens hem d'asseure, no hem de... filar prim, no, hem de manifestar la nostra voluntat, instar el Govern perquè faci feina en això, ja ens dirà el Govern si s'ha assegut o no s'ha assegut, si li sembla que això es podia fer o no es podia fer. Les excuses que ha donat per deixar de votar o votar en contra d'aquesta PNL em retroceuen a una situació efectivament del 74 i li vull recordar una cosa: és veritat que nosaltres vàrem governar la legislatura passada, però des de l'any 74 fins ara -i li ho dic amb tot el sentit de la paraula-, des del 74 fins ara digui'm qui ha governat més anys en aquesta comunitat autònoma.

Per tant, sobre aquest tema sense solucionar des del 74 fins ara no em pot retreure que sigui una qüestió de la legislatura passada, i encara que ho fos, ara hi ha voluntat o no hi ha voluntat de resoldre-ho?, hi ha voluntat o no hi ha voluntat que les oficines públiques de l'Autoritat Portuària siguin públiques i no es privatitzin amb un hotel, que pel que es veu i segons vostè és producte d'un rumor?

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Votació de la Proposició no de llei RGE núm. 13036/13.

Vots a favor? 5.

Vots en contra? 9.

En conseqüència queda rebutjada la Proposició no de llei RGE núm. 13036/13, relativa a museu marítim.

Una vegada esgotat l'ordre del dia d'avui i no havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió. Bona tarda.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS